

PATVIRTINTA

Lietuvos geologijos tarnybos

prie Aplinkos ministerijos direktoriaus

2015 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. 1-52

LIETUVOS SILŪRO, ORDOVIKO, KAMBRO, EDIAKARO

SISTEMŲ STRATIGRAFINĖ KLASIFIKACIJA

Silūro (S) sistemos stratigrafinė klasifikacija

1. Baltijos sineklizė (Vakarų Lietuva)

Tarptautinė stratigrafijos skalė			Stratigrafiniai padaliniai					Stratigrafinio padalinio apibūdinimas
			Regio- niniai	Vietiniai				
Posis- temė	Sky- rius	Aukš- tas		Regio- ninis aukš- tas	Serija	Svita	Pluoš- tas	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
V	P		Jūros	K	Jūros			<p><i>Jūros svita</i> pavadinta Jūros upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1958 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1212–1320 m gylyje. Svita sudaro karbonatinis argilitas su biomorfinės klinties tarp sluoksniais (iki 177 m). Dalijama į Girdžių (apačioje), Kelmės ir Rietavo sluoksnius.</p> <p><i>Rietavo sluoksniai</i> pavadinti Rietavo miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, P. Lapinskas, 1978 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1212–1222 m gylyje. Margaspalvė organogeninė, detritinė klintis, dolomitas, mergelis. Storis – iki 10 m.</p> <p><i>Kelmės sluoksniai</i> pavadinti Kelmės miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius,</p>
I	R		S_{2jr}	a	S_{2jr}		Rieta- vo	
R	Ž			r			Kel-	

Š U T I N I S S S ₂	I D O L I S S _{2pr}	Mini- jos S _{2mn}	š u v o s S _{2kš}	Mini- jos S _{2mn}		mės S_{2km}	1976 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1222–1249,5 m gylyje. Molio, mergelio ir organogeninės klinties susisluoksniavimas. Storis – iki 32,5 m.
						Gir- džių S_{2gd}	<i>Girdžių sluoksniai</i> pavadinti Girdžių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1249,5–1320 m gylyje. Molio ir mergelio susisluoksniavimas su klinties tarp sluoksniais. Storis – iki 70,5 m.
						Var- nių S_{2vn}	<i>Minijos svita</i> pavadinta Minijos upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1958 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1320–1482 m gylyje. Dalijama į Šilalės (apačioje) ir Varnių sluoksnius. Svitą sudaro argilitas, mergelis, gniutulinė klintis (iki 162 m). <i>Varnių sluoksniai</i> pavadinti Varnių miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1320–1398 m gylyje. Parastratotipas – Viduklės-61 grėž. 1004,9–1042,6 m. Karbonatinis argilitas ir mergelis su gniutulinės klinties tarp sluoksniais. Storis – iki 92 m.
						Šilalės S_{2šl}	<i>Šilalės sluoksniai</i> pavadinti Šilalės miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1398–1482 m gylyje. Parastratotipas – Viduklės-61 grėž. 1042,6–1093 m gylyje. Molingas mergelis ir argilitas su mikrogrūdės bei organogeninės klinties gniutulais. Storis – iki 84 m.

1	2	3	4	5	6		7	8	9
V	L	L	P	V	P			Aukštupių S_{2at} Ge- nių S_{2gn} Ru- kų S_{2rk} Usė- nių S_{2us}	<p><i>Pagėgių svita</i> pavadinta Pagėgių miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius 1958 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1482–1660 m gylyje. Sudaro argilitas, klintis, mergelis. Storis siekia 240 m. Dalijama į Usėnų (apačioje), Rukų, Genių ir Aukštupių sluoksnius.</p> <p><i>Aukštupių sluoksniai</i> pavadinti Aukštupių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1482,5–1511 m gylyje. Molingas mergelis, masyvus argilitas su klinties tarp sluoksniais. Storis – iki 44 m.</p> <p><i>Genių sluoksniai</i> pavadinti Genių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1511–1532 m gylyje, parastratotipas – Nidos-1 grėž. 1524–1597 m gylyje. Molingas mergelis, masyvus argilitas, detritinė klintis. Storis – iki 73 m.</p> <p><i>Rukų sluoksniai</i> pavadinti Rukų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1532–1631,5 m gylyje. Masyvus arba mikrosluoksniuotas argilitas, su klinties konkretijomis. Storis – iki 100 m.</p> <p><i>Usėnų sluoksniai</i> pavadinti Usėnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1631,5–1660 m gylyje. Argilitas su klinties tarp sluoksniais. Storis – iki 33 m.</p> <p><i>Lapgirių svita</i> pavadinta Lapgirių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 2000 m. Stratotipas – Lapgirių-122 grėž. 1152–1087 m gylyje. Klintis, mergelis. Storis – iki 65 m.</p>
I	U	T	g	a	g				
R	D	O	g	r	g	L			
Š	L	D	ū	m	ū	p			
U	O	S		i		g			
T	V	S _{2lf}	S _{2pg}	j	S _{2pg}	r			
I	I			o		ū	S _{2lg}		

N	S	D	s	R	To-	lių	Lau-	<i>Rusnės svita</i> pavadinta Rusnės miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1660–1767 m gylyje, parastratotipas – Nidos-1 grėž. 1720–1901 m gylyje. Argilitas su klinties tarp sluoksniais. Storis siekia 100 m. Dalijama į Lašų (apačioje), Mamių ir Laužų sluoksnius bei Tolių pluoštą.																							
								S ₂	I	S	y	S ₂ vm	n	ė	s	S ₂ tl	žų	S ₂ lž	<i>Laužų sluoksniai</i> pavadinti Laužų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1600–1697 m gylyje, parastratotipas – Nidos-1 grėž. 1720–1792 m gylyje. Klintis. Storis – iki 97 m.												
																			G	O	R	S	T	I	S	S ₂ db	S ₂ rn	Ma-	mių	S ₂ mm	<i>Laužų sluoksnių</i> viršuje išskirtas <i>Tolių pluoštas</i> . Pavadintas Tolių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1600–1665 m gylyje, parastratotipas – Nidos-1 grėž. 1720–1730 m gylyje. Klintis. Storis – iki 13 m.
																															S
<i>Lašų sluoksniai</i> pavadinti Lašų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1731–1767 m gylyje, parastratotipas – Nidos-1 grėž. 1877–1901 m gylyje. Argilitas su klinties konkretijomis ir tarp sluoksniais. Storis – iki 24 m.																															

1	2	3	4	5	6	7	8	9
A P A T I	U E N L O K I S S _{1w}	Ho- me- ris S _{1hm}	Gė- lu- vos S _{1gl}	B a r t o s	Sie- sar- ties S _{1ss}	An- čios S _{1an}		<i>Siesarties svita</i> pavadinta Siesarties upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, P. Lapinskas, 1978 m. Stratotipas – Viduklės-61 grėž. 1282–1310 m gylyje. Mergelis, klintis. Storis siekia 54 m. Svitos apačioje išskirtas Ančios pluoštas.
			Janio- Jaga- rahu S _{1jn-jg}		Ra- gai- nės S _{1r}			<i>Ančios pluoštas</i> pavadintas Ančios upės Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas – Viduklės-61 grėž. 1308–1310 m gylyje. Molinga klintis, dolomitas, mergelis. Storis siekia iki 2 m.
		Te- ly- čis S _{1tl}	Ada- vė- rės		R a s y	<i>Ragainės svita</i> pavadinta Nemano miestelio Kaliningrado srityje senuoju vardu (Ragainė). Išskyrė J. Paškevičius, 1993 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1792–1875 m gylyje. Argilitas. Storis siekia 110 m.		
								<i>Rasytės svita</i> pavadinta Rybačyj miestelio Kaliningrado srityje senuoju Rasytės vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1993 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1875–1921 m gylyje. Argilitas. Storis siekia 46 m.

N	A N D O V	Ae- ro- nis S ₁ ar	S ₁ ad	S ₁ bt	t		
					é		
I	E R I S	Ru- da- nis S ₁ rd	Juru- Rai- kiu- los	S ₁ jr-rk	S ₁ rs		
S ₁	S ₁ ln				Apaš- čios S ₁ ap		<p><i>Apaščios svita</i> pavadinta Apaščios upelio Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 722,2–729,9 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 751,1–758,4 m gylyje. Klintis ir mergelis. Storis siekia iki 9 m.</p>
				Sta- čiū- nų S ₁ sč	<p><i>Stačiūnų svita</i> pavadinta Stačiūnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas – Stačiūnų-8 grėž. 1256,6–1291,4 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 758,4–783,2 m gylyje. Klintis. Storis siekia iki 32 m.</p>		

2. Baltijos sineklizės šlaitas (Vidurio Lietuva)

Tarptautinė stratigrafinė skalė			Stratigrafiniai padaliniai					Stratigrafinio padalinio apibūdinimas
			Regio- niniai	Vietiniai				
Posis- temė	Sky- rius	Aukš- tas	Regio- ninis aukš- tas	Seriija	Svita	Pluoš- tas	Sluoks- niai	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
V	P		Jūros	K	Jūros		Rieta- vo S₂rt	<i>Jūros svita</i> pavadinta Jūros upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1958 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 1212–1320 m gylyje. Karbonatinis argilitas su biomorfines klinties tarp sluoksniais (storis iki 177 m). Dalijama į Girdžių (apačioje), Kelmės ir Rietavo sluoksnius.
I	R		S₂jr	a	S₂jr			<i>Rietavo sluoksniai</i> pavadinti Rietavo miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, P. Lapinskas, 1978 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1212–1222 m gylyje. Margaspalvė organogeninė, detritinė klintis, dolomitas, mergelis. Storis – iki 10 m.
R	Ž			r				Kel- mės

Š U T I N I S S S ₂	I D O L I S S _{2pr}			š u v o s S _{2kš}		Mini- jos S _{2mn}	Mini- jos S _{2mn}	S _{2km}	ir organogeninės klinties susisluoksniavimas. Storis – iki 32,5 m.	
								Gir- džių S _{2gd}	<i>Girdžių sluoksniai</i> pavadinti Girdžių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1249,5–1320 m gylyje. Molio ir mergelio susisluoksniavimas su klinties tarp sluoksniais. Storis – iki 70,5 m.	
								Var- nių S _{2vn}	<i>Minijos svita</i> pavadinta Minijos upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1958 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1320–1482 m gylyje. Dalijama į Šilalės (apačioje) ir Varnių sluoksnius. Argilitas, mergelis, gniutulinė klintis (iki 162 m). <i>Varnių sluoksniai</i> pavadinti Varnių miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1320–1398 m gylyje. Parastratotipas – Viduklės-61 grėž. 1004,9–1042,6 m. Karbonatinis argilitas ir mergelis su gniutulinės klinties tarp sluoksniais. Storis – iki 92 m.	
								Ši- la- lės S _{2šl}	Ra- sei- nių S _{2ra}	<i>Šilalės sluoksniai</i> pavadinti Šilalės miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž., 1398–1482 m gylyje. Parastratotipas – Viduklės-61 grėž. 1042,6–1093 m gylyje. Molingas mergelis ir argilitas su mikrogrūdies bei organogeninės klinties gniutulais. Storis – iki 84 m. <i>Raseinių sluoksniai</i> pavadinti Raseinių miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 2000 m. Stratotipas – Lapgirių-122 grėž. 1009–1079 m gylyje. Klintis, mergelis. Storis – iki 70 m.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	
V I R Š U T I	L U D O R L O V I	L U D O R D I S	P a g ė g r i ų S _{2pg}	V a r m i j o	Lap- girių			<p><i>Lapgirių svita</i> pavadinta Lapgirių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 2000 m. Stratotipas – Lapgirių-122 grėž. 1152–1087 m gylyje. Klintis, mergelis. Storis – iki 65 m.</p> <p><i>Ventspilio svita</i> pavadinta Ventos miesto Latvijoje vardu. Išskyrė Ulst, 1976 m. Stratotipas – Ventspilio-3 grėž. 412–426,5 m gylyje. Tipiškas pjūvis Lietuvoje – Viduklės-61 grėž. 1093–1115 m gylyje. Gniutulinė molinga klinties su tamsaus mergelio tarp sluoksniais. Storis siekia 45 m.</p> <p><i>Mituvos svita</i> pavadinta Mituvos upės Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Viduklės-61 grėž. 1115–1167,8 m gylyje. Mergelis su klinties tarp sluoksniais. Storis siekia 71 m.</p> <p><i>Dubysos svita</i> pavadinta Dubysos upės Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Viduklės-61 grėž. 1167,8–1282,2 m gylyje. Mergelis su klinties tarp sluoksniais. Storis siekia 169 m. Dalijama į Šešupės (apačioje) ir Novos sluoksnius su Tolių pluoštu.</p> <p><i>Novos sluoksniai</i> pavadinti Novos upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, P. Lapinskas, 1978 m. Stratotipas – Viduklės-61 grėž. 1167,8–1218,5 m gylyje. Klintis su mergeliu. Storis siekia</p>	
					S _{2lg}				S _{2vs}
					Mitu- vos				
					S _{2mt}				
		S _{2lt}	D u b y s		D u b y s		Novos S _{2nv}		

N	S		o	s	o			51 m.
								s
I	S _{2ld}	G	S _{2db}		S _{2vm}			1976 m. Stratotipas – Viduklės-61 gręž. 1218,5–1282 m gylyje. Mergelis, klintis. Storis siekia
S		O			S _{2db}			108 m.
								R
S ₂		S						Šešu-
								T
		S						pės
		S _{2gr}						S _{2šš}

1	2	3	4	5	6	7	8	9
A P A T I	U E N L O K I S L A N	Ho- me- ris S _{1hm} Šein- vu- dis S _{1šn}	Gė- lu- vos S _{1gl}	B a r t o s S _{1bt}	Sie- sar- ties S _{1ss}	Gė- lu vos S _{1gl}	Viršutinis S _{1gl₃} Vidurinis S _{1gl₂} Apatinis S _{1gl₁}	<p><i>Siesarties svita</i> pavadinta Siesarties upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, P. Lapinskas, 1978 m. Stratotipas – Viduklės-61 grėž. 1282–1310 m gylyje. Mergelis, klintis. Storis siekia 54 m.</p> <p><i>Gėluvos svita</i> pavadinta Gėluvos kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, P. Lapinskas, J. Jacyna, 1985 m. Stratotipas Jakšių-104 grėž. 773,9–813 m gylyje. Mergelis, klintis. Storis siekia 39,1 m. Dalijama į tris pluoštus.</p>
			Janio- Jaga- rahu S _{1jn-jg}		Rygos S _{1rg}	Juglos S _{1jg} Tylos S _{1tls}	<p><i>Rygos svita</i> pavadinta Rygos miesto Latvijoje vardu. Išskyrė Ulst, 1976 m. Stratotipas – Škirotavos-2 grėž. 561–685 m gylyje. Mergelis, molis, domeritas. Storis siekia 140 m. Dalijama į Tylos (apačioje) ir Juglos sluoksnius.</p> <p><i>Juglos sluoksniai</i> išskirti Latvijoje. Išskyrė Ulst, 1976 m. Stratotipas – Škirotavos-2 grėž. 561–661 m gylyje. Domeritas, karbonatinis molis. Storis siekia iki 100 m.</p> <p><i>Tylos sluoksniai</i> išskirti Estijoje. Išskyrė Aloe, Kalio, 1962 m. Stratotipas – Tollos grėž. 117,2–127 m gylyje. Sudaro molingas mergelis iki 40 m.</p>	
			Ada- vė- rės S _{1ad}		Jūrmalos S _{1jr}	Irla- vos S _{1ir} Dego- lės	<p><i>Jūrmalos svita</i> pavadinta Jūrmalos miesto Latvijoje vardu. Išskyrė Ulst, 1976 m. Stratotipas – Ragaciemio grėž. 795–837 m gylyje. Mergelis, argilitas. Storis siekia iki 56 m. Dalijama į Degolės (apačioje) ir Irlavos sluoksnius.</p> <p><i>Irlavos sluoksniai</i> išskirti Latvijoje. Išskyrė Ulst, 1976 m. Stratotipas – Talsių-55 grėž. 781–806 m gylyje. Argilitas. Storis – iki 34 m.</p> <p><i>Degolės sluoksniai</i> išskirti Latvijoje. Išskyrė Ulst, 1976 m. Stratotipas – Vergalės-46 grėž.</p>	

N I S	D O V E	Aero-	Juru- Rai- kiu- los S _{1jr-rk}				S_{1dg}	948–967,2 m gylyje. Mergelis. Storis – iki 22 m.	
		nis					Dobelės	S_{1db}	Dobelės svita išskirta Latvijoje. Išskyrė Ulst, 1973 m. Stratotipas – Blidenės-5 grėž. 786–793 m gylyje, neostratotipas – Remtės-3 grėž. 939–945 m gylyje. Argilitas. Storis iki 17 m.
		S _{1ar}							
	R	Ru- da- nis		Apaščios		S_{1ap}	Apaščios svita pavadinta Apaščios upelio Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 722,2–729,9 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 751,1–758,4 m gylyje. Klintis ir mergelis. Storis siekia iki 9 m.		
S ₁	I S	S _{1rd}					Stačiūnų	Stačiūnų svita pavadinta Stačiūnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas – Stačiūnų-8 grėž. 1256,6–1291,4 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 758,4–783,2 m gylyje. Sudaro klintis. Storis siekia iki 33 m. Svitos pade – Rovėjos pl.	
							S_{1sč}		Rovė- jos S_{1rv}
	S _{1ln}								

3. Baltarusijos – Mozūrijos anteklizė (Rytų Lietuva)

Tarptautinė stratigrafinė skalė			Stratigrafiniai padaliniai					Stratigrafinio padalinio apibūdinimas		
			Regio- niniai	Vietiniai						
Po- sis- te- mė	Sky- rius	Aukš- tas		Regio- ninis aukš- tas	Seri- ja	Svita	Pluoš- tas			Sluoks- niai
1	2	3	4	5	6	7	8	9		
V I R O Š	P R Ž I D O L		Jūros		La- pių	Pa- bra- dės			<p><i>Lapių svita</i> pavadinta Mažųjų Lapių miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1971 m. Stratotipas – Žiežmarių-2 grėž. 267–296 m gylyje, neostratotipas – Ledų-179 grėž. 508,4–546,4 m gylyje. Gniutulinė dolomitinė klintis su mergelio tarpsluoksniais ir dolomitas. Storis siekia 38 m.</p>	<p><i>Pabradės svita</i> pavadinta Pabradės miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, A. Brazauskas, 1985 m. Stratotipas – Jočionių-299 grėž. 90,3–105 m gylyje. Dolomitinė klintis, dolomitas, dolomitinis mergelis. Storis siekia 20 m.</p>
			Mini- jos		Vie- vio					

U T	I S		S _{2mn}				tarpsluoksniais. Storis siekia 41 m.	
	S _{2pr}							
I N I S	L U D L O V I S	L U D F O R D I S	Pagė- gių	Neries	S _{2nr}	Suder- vės	<i>Neries svita</i> pavadinta Neries upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1958 m.	
			S _{2pg}				<i>S_{2sd}</i>	<i>Sudervės sluoksniai</i> pavadinti Sudervės miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, A. Brazauskas, 1985 m. Stratotipas – Ledų-179 grėž. 582,9–592,8 m gylyje, parastratotipas – Jočionių-299 grėž. 105–116,2 m gylyje. Klintis ir dolomitas su mergelio lėšiais. Storis siekia 16 m.
							<i>Trakų</i> <i>S_{2tr}</i>	<i>Trakų sluoksniai</i> pavadinti Trakų miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas Ledų-179 grėž. 591–611,3 m gylyje. Dolomitas su mergelio ir dolomitinės gniutulinės klinties tarpsluoksniais. Storis siekia 30 m.
S ₂								
			Du- bysos					
		Gorstis	S _{2db}					
		S _{2gr}						

1	2	3	4	5	6	7	8	9
V I R Š U T I N I S S ₂	L U D L O V I S S ₂ ld	G O R S T I S S ₂ gr	D u b y s o s S ₂ db		Šir- vin- tos S ₂ šv			<p><i>Širvintos svita</i> pavadinta Širvintos upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1979 m.</p> <p>Stratotipas – Ledų-179 gręž. 611,3–628,1 m gylyje. Margaspalvis dolomitinis mergelis su gipso lizdais. Storis siekia 17 m.</p>
					N e v	Viršu- tinis S ₂ nž ₂		<p><i>Nevėžio svita</i> pavadinta Nevėžio upės Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Ledų-179 gręž. 628,1–649,4 m gylyje. Mergelis, klintis, dolomitas. Svitosis storis siekia 25 m. Dalijama į apatinį ir viršutinį pluoštus.</p> <p><i>Viršutinį Nevėžio svitos pluoštą</i> sudaro dolomitinė klintis, mergelis, dolomitas. Storis siekia 13 m.</p>

A P A T I N I S S ₁	U E N L O K I S S _{1w}	H O M E R I S S _{1hm}	G ė l u v o s S _{1gl}		ė ž i o S _{1-2nž}	Apa- tinis S _{1nž1}	<i>Apatinį Nevėžio svitos pluoštą</i> sudaro mergelis ir klintis su gipso lėšiais, rytuose – molingas dolomitas su gipso lėšiais. Storis siekia 12 m.
--	---	---	---	--	--	--	---

1	2	3	4	5	6		7	8	9
A P A T I	U E N L O K I S S _{1w}	HO- ME- RIS	Gėlu- vos S _{1gl}		Birš- tono S _{1br}	Verk- nės S _{1vk}		Dot- nu- vos S _{1dt}	<p><i>Birštono svita</i> pavadinta Birštono miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1958 m. Stratotipas – Prienų-3 grėž. 471–543,5 m gylyje. Mergelis, klintis. Storis siekia 197 m. Dalijama į Jonavos (apačioje) ir Dotnuvos sluoksnius.</p> <p><i>Dotnuvos sluoksniai</i> pavadinti Dotnuvos miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas Ledų-179 grėž. 649,4–687 m gylyje. Gniutulinė, mikrogrūdė ir organogeninė, detritine klintis. Storis siekia 39 m.</p>
		S _{1hm}	Ja- ga- ra- hu S _{1jg}					Jona- vos S _{1jn}	<p><i>Jonavos sluoksniai</i> pavadinti Jonavos miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas Ledų-179 grėž. 687–713,9 m gylyje. Mergelis su klinties tarp sluoksniais. Storis siekia 158 m.</p> <p><i>Verknės svita</i> pavadinta Verknės upės Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1958 m. Stratotipas – Prienų-3 grėž. 422,8–464,8 m gylyje, neostratotipas – Jočionių-299 grėž. 128,9–173,6 m gylyje. Molingas dolomitas, dolomitinis mergelis. Storis siekia 45 m. Dalijama į apatinį ir viršutinį pluoštus.</p>
		Š E I N V U D	Janio					Pa- prie- nių S _{1pp}	Jočio- nių S _{1jč}

N		I	S _{1jn}				S _{1vl}	P. Lapinskas, 1978 m. Stratotipas – Ledų-179 gręž. 713,9–765 m gylyje. Mergelis su klinties tarpstuksniais. Storis siekia 51 m.
		S _{1šn}					Sutkų	1978 m. Stratotipas – Ledų-179 gręž. 765–783,6 m gylyje. Mergelis su klinties tarpstuksniais. Storis siekia 27 m.
I							S _{1sk}	<p><i>Jočionių svita</i> pavadinta Jočionių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, J. Paškevičius</p> <p>1976 m. Stratotipas – Jočionių-299 gręž. 173,6–189,4 m gylyje. Dolomitas. Storis siekia 17 m.</p>
S	LAN- DO- VE- RIS	T E L Y Č	Ada- vė- rės		Švenčionių			<p><i>Švenčionių svita</i> pavadinta Švenčionių miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1958 m.</p> <p>Stratotipas – Prienu-3 gręž. 583–615 m gylyje, neostratotipas – Ledų-179 gręž. 783,6–799,1 m gylyje. Molis, mergelis, molinga klintis. Storis siekia 32 m.</p>
S ₁	S _{1ln}	I S	S _{1ad}		S _{1šv}			
		S _{1tl}						

Ordoviko (O) sistemos stratigrafinė klasifikacija

I. Livonijos facijų zonos legenda

1. Jelgavos įlinkis

Tarptautinė stratigrafinė skalė		Stratigrafiniai padaliniai				Stratigrafinio padalinio apibūdinimas
		Regioniniai		Vietiniai		
Skyrius	Aukštas	Skyrius	Regioninis aukštas	Svita	Pluoštas	
1	2	3	4	5	6	7
V I R	HIR- NAN- TIS O ₃ hr	H	Porku- nio O ₃ pr	Saldaus	Piltenės O ₃ pl	<i>Saldaus svita.</i> Nuolaužinė, oolitinė ir smėlinga klintis. Storis siekia 7,5 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1970 m. Stratotipas – Ciecerės-10 grėž. 886–892,5 m gylyje, neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 983–987,5 m. Lietuvoje Saldaus svitą sudaro Piltenės pluošto uolienos.
				Kuldigos O ₃ kd		

Š U T T I I N S I S O ₃	K A R T I S J U O ₃ kt	A R J U	Pirgu O ₃ pg	Kuilio		<i>Kuilio svita.</i> Mergelis. Storis siekia 4 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1970 m. Stratotipas – Kuilio-9 grėž. 950,5–945,5 m gylyje, neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 994,7–999,5 m gylyje.
				Parovėjos O ₃ pv	Smilgių	<i>Parovėjos svita.</i> Pavadinta šio kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 775,6–795,9 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 797,4–817 m gylyje. Storis siekia 25 m. Skaidoma į Smilgių (viršutinį), Gulbinų (vidurinį) ir Geidžiūnų pluoštus.
					Gulbinų	<i>Smilgių pluoštas.</i> Smulkiakristalinė ir afanitinė gniutulinė klintis. Storis siekia 12 m. Pavadintas Smilgių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1976 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 775,6–790,6 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 797,4–810,4 m gylyje.
					O₃gl	<i>Gulbinų pluoštas.</i> Mergelis su mikrokristalinės molingos klinties gniutulais. Storis siekia 3,5 m. Pavadintas Gulbinų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1976 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 790,6–794,6 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 810,4–814,7 m gylyje.
				Geidžiūnų	<i>Geidžiūnų pluoštas.</i> Rusvai pilka mikrokristalinė arba afanitinė gniutulinė klintis su smulkiais piritu grūdais. Storis siekia 9,5 m. Pavadintas Geidžiūnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1976 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 794,6–795,9 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 814,7–817 m gylyje.	
				O₃gž		
				Jelgavos	Kirdonių	<i>Jelgavos svita.</i> Rusvai raudonas ir žalsvai pilkas mergelis su margaspalvio mergelio tarpsluoksniais, su klinties gniutulais. Storis siekia 12 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1976 m. Stratotipas – Duobelės grėž. 1234–1242 m gylyje. Lietuvoje Jelgavos svita savo apimtimi atitinka Kirdonių pluoštą, kuris anksčiau buvo priskiriamas Biržų svitai. Kirdonių pluoštą išskyrė P. Lapinskas, 1976 m., stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 795,9–815,3 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 817–827,4 m gylyje.
				O₃jl	O₃krd	

1	2	3	4	5	6	7
V I R Š U T I	K A T I	H A R J U	Pirgu O_{3pg}	Biržų O_{3bž}	Likėnų O_{3lk} Raubonių O_{3rb}	<i>Biržų svita.</i> Pavadinta šio miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 795,9–824,7 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 817–839,9 m gylyje. Storis siekia 8,5 m. Svita anksčiau buvo dalinama į Raubonių (apačioje), Likėnų ir Kirdonių pluoštus. Dabar Kirdonių pluoštas atitinka Jelgavos svitą, todėl svitos apimtis sumažėjusi. <i>Likėnų pluoštas.</i> Rusvai raudona, organogeninė, detritinė klintis. Pavadintas Likėnų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1976 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 815,3–818,7 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 827,4–839 m gylyje. <i>Raubonių pluoštas.</i> Žalsvai pilkas ir rusvai raudonas mergelis su klinties gniutulais. Pavadintas Raubonių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1976 m. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 818,7–824,7 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 839–839,9 m gylyje.
			Vormsio O_{3vr}	Fjakos O_{3fj}		<i>Fjakos svita.</i> Juodas argilitas. Storis siekia 4,5 m. Svitą Švedijoje išskyrė V. Jaanusson, 1963 m.
			Nabalos O_{3nb}	Saunjos O_{3snj}		<i>Saunjos svita.</i> Afanitinė klintis. Storis siekia 3,5 m. Svitą Estijoje išskyrė A. Öpik 1937 m.
			Montu O_{3mn}	<i>Montu svita.</i> Detritinė ir mikrogrūdė klintis su glaukonitu. Storis siekia iki 2,4 m. Išskirta Estijoje, 1987 m. Stratotipas – Ohesaarės grėž. 460,2–462,9 m gylyje.		

N I S	S	V	Rakverės	Keklio		<i>Keklio svita.</i> Afanitinė klintis. Storis siekia 2 m. Pavadinta senųjų baltų žemių vardu (Keklys). Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, 1991 m. Stratotipas – Akmenės-71 grėž. 460,5–462,5 m gylyje.
			O_{3rk}	O_{3kkl}		
		I	R	Oandu	Moseno	Žarėnų O_{3žr}
		O_{3on}	O_{3ms}	Plungės O_{3pn}		
O ₃	SAND- BIS O _{3sn}	U	Keilos	Blidenės		<i>Blidenės svita.</i> Molingas mergelis, argilitas. Storis siekia 1,5 m. Svita Latvijoje išskyrė R. Männil, 1963 m. Stratotipas – Blidenės-5 grėž. 892–895,5 m gylyje. Neostatotipas – Saldaus-5 grėž. 1061–1063 m gylyje.
			O_{3kl}	O_{3bd}		

1	2	3	4	5	6	7
VIR-ŠU-TI-NIS O ₃	SAND-BIS O _{3sn}	V	Haljalos O _{3hl}	Adzės O _{3ad}		<i>Adzės svita.</i> Detritinė klintis, mergelis su metabentonito tarp sluoksniais. Storis siekia 11,5 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, T. Springis, 1970 m. Stratotipas – Adzės grėž. 888 (884)–895,5 m gylyje, neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 1063 (1060)–1070 m gylyje.
			Kukrūzės O _{3kk}	Dreimanių O _{3drm}		<i>Dreimanių svita.</i> Detritinė klintis, molingas mergelis. Storis siekia iki 7 m. Svitą Latvijoje išskyrė T. Springis, 1974 m. Stratotipas – Dreimanių-11 grėž. 1015,5–1027,5 m gylyje, neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 1073–1080,4 m gylyje. Storis siekia iki 7 m.
V I D A R I V U	D A R I V I	I	Uhaku O _{2uh}	Taurupės O _{2tr}		<i>Taurupės svita.</i> Detritinė klintis, mergelis. Storis siekia 16,5 m. Svitą Latvijoje išskyrė T. Springis, 1974 m. Stratotipas – Taurupės-25 grėž. 828–848 m gylyje.
		R	Lasnamiagio O _{2ls}	Stirno O _{2st}		<i>Stirno svita.</i> Margaspalvė mikrogrūdė ir afanitinė klintis. Storis siekia 10 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1976 m. Stratotipas – Stirno-18 grėž. 978–988 m gylyje, neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 1096,8–1107,5 m gylyje.
		U	Azerio O _{2as}	Vaidlėnų O _{2vd}		<i>Vaidlėnų svita.</i> Raudonspalvė, organogeninė, detritinė klintis su dažnais sedimentacinių pertraukų paviršiais ir mergelio tarp sluoksniais. Storis siekia 6,2 m. Pavadinta Vaidlėnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 732,4–734,5 m gylyje.
		O	Kundos O _{2kn}	Juodupės O _{2jd}		<i>Juodupės svita.</i> Margaspalvė, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis su dažnais sedimentacinių pertraukų paviršiais. Storis siekia 8,8 m. Pavadinta Juodupės kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 734,5–737 m gylyje.

R I N I S O ₂	L I S O ₂ dr	E L A N D A S		Kronaucės <i>O₂kr</i>	<i>Kronaucės svita.</i> Pilka klintis, mergelis ir argilitas. Storis siekia 2,5 m. Pavadinta Kronaucės miestelio Latvijoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, J. Laškovas, 1983 m. Stratotipas – Kronaucės-57 grėž. 1194,7–1200,4 m gylyje.
				Šiupylių <i>O₂šp</i>	<i>Šiupylių svita.</i> Margaspalvė, mikrogrūdė, šlaminė ir detritinė klintis, mergelis ir molis. Storis siekia 5,5 m. Pavadinta Šiupylių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Kriukų-146 grėž. 1096,8–1102 m gylyje.
	DAPIN- GIS O ₂ dp			Šakynos <i>O₂škn</i>	<i>Šakynos svita.</i> Pilkas argilitas, mergelis, mikrokristalinė ir šlaminė klintis. Storis siekia 9,2 m. Pavadinta Šakynos miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1976 m. Stratotipas – Kriukų-146 grėž. 1102–1110,7 m gylyje.
				Volchovo <i>O₂vl</i>	Kriukų <i>O₂kr</i>

1	2	3	4	5	6	7
A P A T I N I S	F L O J I S O _{1fl}	O E L A N D A S	Bilingeno	Zebrės		<i>Zebrės svita.</i> Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, T. Springis, 1970. Stratotipas – Ciecerės-10 grėž. 1076–1120,5 (1114) m gylyje, neostratotipas – Duobelės-92 grėž. 1383,7–1426,5 m gylyje. Storis siekia 18 m. Dalijama į Zirnių (apačioje), Kalvenės ir Zantės pluoštus.
			O_{1bl}	O_{1zb}	Zantės	<i>Zantės pluoštas.</i> Raudonai rudas, rečiau žalsvai pilkas molis. Pluoštą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1976 m. Stratotipas – Ciecerės-10 grėž. 1076–1088 m gylyje, neostratotipas – Duobelės-92 grėž. 1383,7–1426,5 m gylyje.
			Hunebergo		Kalvenės	<i>Kalvenės pluoštas.</i> Žalsvai pilkas, rečiau raudonai rudas molis. Pluoštą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1976 m. Stratotipas – Ciecerės-10 grėž. 1088–1096 m gylyje, neostratotipas – Duobelės-92 grėž. 1397–1407 m gylyje.
	TREMA- DOKIS O _{1t}	N D A S	Varangu		Zirnių	<i>Zirnių pluoštas.</i> Raudonai rudas (vyrauja) ir žalsvai pilkas molis. Pluoštą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, T. Springis, 1970 m. Stratotipas – Ciecerės-10 grėž. 1096–1109,5 m gylyje, neostratotipas – Duobelės-92 grėž. 1407–1416 m gylyje.
			O_{1vn}		O_{1zr}	
			Pakerorčio		Paluknės	<i>Paluknės pluoštas.</i> Tamsiai pilkas ir juodas, bitumingas, žerutingas, neryškiai horizontaliai sluoksniuotas, skilinėjantis į horizontalius lakštus argilitas. Storis siekia 1,9 m. Pavadinta Paluknės kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Jacyna, 1993 m. Stratotipas – Paluknės-1 grėž. 1855,1–1855,6 m gylyje, parastratotipas – Malūkų-1 grėž. 1814–1815,1 m gylyje.
S		S	O_{1pk}		Salantų	<i>Salantų pluoštas.</i> Kvarcinis įvairaus rūpumo smiltainis su dolomito, molio arba gipso cementu. Pamatinis – konglomeratas. Storis siekia 2,5 m. Pavadinta Salantų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Korkutis, 1971 m. Stratotipas – Salantų-1 grėž. 1888–1890 m gylyje.
					O_{1sl}	

\mathbf{O}_1						
----------------	--	--	--	--	--	--

2. Nemuno žemupio pakilumos, Jelgavos įlinkio šlaito (O₂ – O₃) ir Lietuvos – Latvijos facijų zonos (O₁) legenda

Tarptautinė stratigrafinė skalė		Stratigrafiniai padaliniai				Stratigrafinio padalinio apibūdinimas
		Regioniniai		Vietiniai		
Skyrius	Aukštasis	Skyrius	Regioninis aukštas	Svita	Pluoštas	
1	2	3	4	5	6	7
V I R Š	HIR- NAN- TIS O _{3hr}	H	Porkunio O _{3pr}	Saldaus O _{3sld}	Piltenės O _{3pl}	<i>Saldaus svita.</i> Nuolaužinė, oolitinė ir smėlinga klintis. Storis siekia 7,5 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1970 m. Stratotipas – Ciecerės-10 grėž. 886–892,5 m gylyje, neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 983–987,5 m. Lietuvoje Saldaus svitą sudaro Piltenės pluošto uolienos.
				Krekenavos O _{3krk}		<i>Krekenavos svita.</i> Mergelis, mikrogrūdė gniutulinė klintis. Storis siekia 10,7 m. Svitą išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas – Krekenavos-7 grėž. 869,6–880,3 m gylyje.
	K	A	Pirgu O _{3pg}	Vėluvos O _{3vl}		<i>Vėluvos svita.</i> Mergelis. Storis siekia 3,5 m. Pavadinta Znamensko miesto (Kaliningrado sritis) senuoju vardu (Vėluva). Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, 1991 m. Stratotipas – Pričalų (Isės)-1 grėž. 2052–2057 m gylyje.
				Jelgavos	Kirdo-	<i>Jelgavos svita.</i> Rusvai raudonas ir žalsvai pilkas mergelis su margaspalvio mergelio tarpsluoksniais, su klinties gniutulais. Storis siekia 12 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1976 m. Stratotipas – Duobelės grėž. 1234–1242 m gylyje. Lietuvoje Jelgavos svita savo apimtimi atitinka <i>Kirdonių pluoštą</i> , kuris

U T I N I S O ₃	A T I S O ₃ kt	R J U	O₃jl	nių O₃kdr	anksčiau buvo priskiriamas Biržų svitai. Kirdonių pluoštą išskyrė P. Lapinskas, 1976 m. , stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 795,9–815,3 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 817–827,4 m gylyje.
			Biržų O₃bž	Likėnų O₃lk	<i>Biržų svita.</i> Pavadinta šio miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967. Stratotipas – Parovėjos-9 grėž. 795,9–824,7 m gylyje, neostratotipas – Likėnų-396 grėž. 817–839,9 m gylyje. Storis siekia 8,5 m. Svita anksčiau buvo dalinama į Raubonių (apačioje), Likėnų ir Kirdonių pluoštus. Dabar Kirdonių pluoštas atitinka Jelgavos svitą, todėl svitos apimtis sumažėjusi.
					Raubonių O₃rb

1	2	3	4	5	6	7		
V I R Š U S	K A J U	H A R J U	Vormsio	Fjakos			<i>Fjakos svita.</i> Juodas argilitas. Storis siekia 4,5 m. Svitą Švedijoje išskyrė V. Jaanusson, 1963 m.	
			O_{3vr}	O_{3fj}				
			Nabalos	Saunjos			<i>Saunjos svita.</i> Afanitinė klintis. Storis siekia 0,2 m. Svitą Estijoje išskyrė A. Öpik, 1937 m.	
	A	J U	R J U	O_{3nb}	O_{3sn}			
					Montu			<i>Montu svita.</i> Detritinė ir mikrogrūdė klintis su glaukonitu. Storis siekia iki 1,2 m. Išskirta Estijoje, 1987 m. Stratotipas – Ohesaarės grėž. 460,2–462,9 m gylyje.
	T	I	V	Rakverės	Jakšių			<i>Jakšių svita.</i> Pavadinta Jakšių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1991 m. Stratotipas – Jakšių-104 grėž. 994–998 m gylyje, parastratotipas – Visagino (Drūkšių)-5 grėž. 420,3–422,5 m gylyje. Pilka, organogeninė, detritinė ir mikrogrūdė klintis susiluoksniuojanti su žaliu mergeliu. Storis siekia 0,8 m.
				O_{3rk}	O_{3jk}			
	S	I	V	Oandu	Moseno	Šakių	Ža- rė- nų O_{3žr}	<i>Moseno svita.</i> Švedijoje išskyrė R. Skoglund, 1963 m. Lietuvoje dalijama į Plungės (apačioje) ir Žarėnų pluoštus.
O_{3on}				O_{3ms}	O_{3šk}	<i>Žarėnų pluoštas.</i> Pilkas mergelis su molingos klinties tarpfluoksniais. Storis siekia 5,5 m. Pavadintas Žarėnų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1973 m. Stratotipas – Žarėnų-1 grėž. 1852–1857 m gylyje.		1994 m. Stratotipas – Pajevonių-13 grėž. 1188–1194 m gylyje, parastratotipas – Krekenavos-7 grėž. 913–917 m gylyje.
				Alvito	Plun-		<i>Alvito svita.</i> Argilitas, molingas mergelis. Storis siekia 13 m. Pavadinta Alvito kaimo Lietuvoje	

T I N D B I S S O ₃	O ₃ kt	I			O _{3av}	gès O _{3pn}	<i>Plungės pluoštas.</i> Juodas ir tamsiai pilkas argilitas su retais plonais žalsvai pilko mergelio ir klinties tarp sluoksniais. Storis – 5 m. Pavadintas Plungės miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1994 m. Stratotipas – Žarėnų-1 grėž. 1857–1859,8 m gylyje.	vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1994 m. Stratotipas – Pajevonių-13 grėž. 1194–1202 m gylyje, parastratotipas – Krekenavos-7 grėž. 917–930 m gylyje.
	S A N D B I S O ₃ sn	R	Keilos O ₃ kl	Blidenės O ₃ bd			<i>Blidenės svita.</i> Molingas mergelis, argilitas. Storis siekia 1,5 m. Svita Latvijoje išskyrė R. Männil, 1963 m. Stratotipas – Blidenės-5 grėž. 892–895,5 m gylyje. Neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 1061–1063 m gylyje.	
			U	Haljalos O ₃ hl	Dru- gėnų O ₃ dg	Aulelių O ₃ al		<i>Drugėnų svita.</i> Klintis, mergelis ir argilitas. Storis siekia 10,5 m. Pavadinta Pereslavskojės miestelio Kaliningrado srityje senuoju vardu (Drugėnai). Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, 1991 m. Stratotipas – Jagodnojės (Beržininkų)-2 grėž. 2625,5–2636 m gylyje.

1	2	3	4	5	6	7	
VIR- ŠU- TI- NIS O ₃	S A N D B I S O _{3sn}	V	Haljalos O _{3hl}	Balgos O _{3bg}	Šventupio O _{3št}	<i>Balgos svita.</i> Mergelis su klinties ir metabentonito sluoksniais. Storis siekia 6,5 m. Pavadinta senuoju Veselojes gyvenvietės Kaliningrado srityje vardu (Balga). Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, 1991 m. Stratotipas – Jagodnojes (Beržininkų)-2 grėž. 2618-2625,5 m gylyje.	<i>Šventupio svita.</i> Pilkas organogeninis detritinis mergelis ir klintis su metabentonito sluoksniais. Storis siekia 6,5 m. Pavadinta Šventupio kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 651,3–667 m gylyje.
					Sartų O _{3sr}	<i>Sartų svita.</i> Pilka, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis. Storis siekia 5 m. Pavadinta Sartų ežero Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 667–672 m gylyje.	
			Kukrūzės O _{3kk}	Kriaunų O _{3kr}	<i>Kriaunų svita.</i> Klintis su piritizuotu detritu, mergelis. Storis siekia 5 m. Pavadinta Kriaunų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 672–678,5 m gylyje.		
V I D	D A R	I R	Uhaku O _{2uh}	Kraštų O _{2kt}	<i>Kraštų svita.</i> Pilkas mergelis ir organogeninė, detritinė klintis. Storis siekia 2 m. Pavadinta Kraštų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 678,5–687,6 m gylyje.	<i>Viršutinis pluoštas.</i> Pilka ir tamsiai pilka, organogeninė, detritinė klintis su žalsvai ir tamsiai pilko mergelio lęšiais bei banguotais tarp sluoksniais.	
					Drūkšių O _{2dr}		Viršutinis O _{2dr2}
				Apatinis O _{2dr1}	<i>Apatinis pluoštas.</i> Pilka, organogeninė, detritinė klintis su banguotais žalsvai pilko detritinio mergelio		

U R I N I S O ₂	I V I L I S O ₂ d	U			tarpsluoksniais.
			Lasnamiagio O₂ls	Vyžūnų O₂vž	<i>Vyžūnų svita.</i> Margaspalvė, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis. Storis siekia 7 m. Pavadinta Vyžūnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 687,5–694,4 m gylyje.
			Azerio O₂as	Vaidlėnų O₂vd	<i>Vaidlėnų svita.</i> Raudonspalvė, organogeninė, detritinė klintis su dažnais sedimentacinių pertraukų paviršiais ir mergelio tarpsluoksniais. Storis siekia 7,4 m. Pavadinta Vaidlėnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 732,4–734,5 m gylyje.

1	2	3	4	5	6	7
V I D U R I N I S O ₂	DA- RI- VI- LIS O _{2d} DA- PIN- GIS L O _{2dp} A	E	Kundos	Juodupės		<i>Juodupės svita.</i> Margaspalvė, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis su dažnais sedimentacinių pertraukų paviršiais. Storis siekia 8,8 m. Pavadinta Juodupės kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 734,5–737 m gylyje.
			O_{2kn}	O_{2jd}		
				Obelių		<i>Obelių svita.</i> Pilka, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis. Storis siekia 1,3 m. Pavadinta Obelių miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 737–738,6 m gylyje.
				O_{2ob}		
			Volchovo			
			O_{2vl}	Medeikių		<i>Medeikių svita.</i> Margaspalvis argilitas, mergelis, organogeninė, detritinė bei šlaminė klintis ir dolomitas. Storis siekia 4 m. Pavadinta Medeikių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 742–744,3 m gylyje.
				O_{2md}		
A P J	F L O J	N	Bilingeno	Armonių		<i>Armonių svita.</i> Raudonspalvė, organogeninė, detritinė klintis ir dolomitas. Storis siekia 1,1 m. Pavadinta Armonių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 744,3–745,6 m gylyje.
			O_{1bl}	O_{1am}		
				Letsės		<i>Letsės svita.</i> Glaukonitinis smėlis, smiltainis, pilkas dolomitas, svitos apačioje – konglomeratas. Storis siekia 0,9 m. Svita

A I S D T O _{1fl}	I R O	Hunebergo	O_{1ts}		Estijoje išskyrė A. Rėdėmusoks, 1956 m. Stratotipas – Leetsės klifas.
		O_{1hn}			
		Varangu			
I R O	E M A D O K I S O _{1t}	Pakerorčio	Salantų	O_{1sl}	Salantų pluoštas. Kvarcinis įvairaus rūpumo smiltainis su dolomito, molio arba gipso cementu. Pamatinis – konglomeratas. Storis siekia 1,2 m. Pavadinta Salantų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Korkutis, 1971 m. Stratotipas – Salantų-1 gręž. 1888–1890 m gylyje.
		O_{1pk}			

II. Lietuvos facijų zonos legenda

3. Vidurio Lietuvos įlinkio centrinė dalis (O₂ – O₃) ir Lietuvos – Latvijos facijų zona (O₁)

Tarptautinė stratigrafinė skalė		Stratigrafiniai padaliniai				Stratigrafinio padalinio apibūdinimas
		Regioniniai		Vietiniai		
Skyrius	Aukštai	Skyrius	Regioninis aukštai	Svita	Pluoštai	
1	2	3	4	5	6	7
V I R Š	HIR- NAN- TIS O _{3hr}	H	Porkunio O _{3pr}	Saldaus O _{3sld}	Piltenės O _{3pl}	<p><i>Saldaus svita.</i> Nuolaužinė, oolitinė ir smėlinga klintis. Storis siekia 2,6 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1970 m. Stratotipas – Ciecerės-10 grėž. 886–892,5 m gylyje, neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 983–987,5 m. Lietuvoje Saldaus svitą sudaro Piltenės pluošto uolienos.</p>
				Krekenavos O _{3krk}		
	A	Pirgu	Taučionių	<p><i>Taučionių svita.</i> Gelsvai pilka, afanitinė, kai kur brachiopodinė griutulinė klintis su plonais tamsiai pilko mergelio tarp sluoksniais. Storis siekia 10 m. Pavadinta Taučionių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė</p>		

U T I N I S O ₃	K A T I I S O ₃ kt	R J U	O ₃ pg	O ₃ tč	J. Paškevičius, 1968 m. Stratotipas – Ukmergės-10 grėž. 500,2–508,2 m gylyje, parastratotipas – Taučionių-49 grėž. 381,5–387 m gylyje, neostratotipas – Svėdasų-252 grėž. 540,6–548 m gylyje.
			Ukmergės O ₃ uk	Margėnų O ₃ mg	<i>Ukmergės svita.</i> Pavadinta Ukmergės miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas – Ukmergės-10 grėž. 508,2–516 m gylyje, neostratotipas – Svėdasų-252 grėž. 550,2 (548)–558,9 m gylyje. Storis siekia 25,5 m. Dalijama į Alksnių (apačioje) ir Margėnų pluoštus. <i>Margėnų pluoštas.</i> Žalsvai pilkas dolomitingas mergelis ir mikrogrūdė klintis. Storis siekia 8,5 m. Pavadintas Margėnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 550,2–553 m gylyje.
				Alksnių O ₃ ak	<i>Alksnių pluoštas.</i> Pilka, mikrogrūdė, organogeninė, detritinė, gniutulinė klintis ir žalsvai pilkas mergelis. Storis siekia 17 m. Pavadintas Alksnių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 553–558,9 m gylyje.

1	2	3	4	5	6	7
V	K	H	Pirgu O _{3pg}	Svėdasų O _{3sd}	Salų O _{3sl}	<i>Svėdasų svita.</i> Pavadinta Svėdasų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 gręž. 558,9–582,4 m gylyje. Storis siekia 24 m. Dalijama į Ragelių (apačioje) ir Salų pluoštus.
					Rage- lių O _{3rg}	<i>Salų pluoštas.</i> Gelsvai pilka, afanitinė ir mikrogrūdė gniutulinė klintis su plonais pilko mergelio tarp sluoksniais. Storis siekia 18 m. Pavadintas Salų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 gręž. 558,9–570,4 m gylyje.
I	A	A				<i>Ragelių pluoštas.</i> Pilka, mikrogrūdė, detritinė, gniutulinė klintis ir mergelis. Storis siekia 12 m. Pavadintas Ragelių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 gręž. 570,4–582,4 m gylyje.
R						R
Š	T	J	Nabalos O _{3nb}	Kaimynų O _{3km}		<i>Kaimynų svita.</i> Pilka mikrogrūdė klintis ir mergelis. Storis siekia 10 m. Pavadinta Kaimynų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 gręž. 592,2–604,5 m gylyje.
						U
U	I	U	Rakverės	Jakšių		<i>Jakšių svita.</i> Pilka, organogeninė, detritinė ir mikrogrūdė klintis susisluoksniuojanti su žaliu mergeliu. Storis siekia 4,1 m. Pavadinta Jakšių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1991 m. Stratotipas – Jakšių-104

T	S	V	O_{3rk}	O_{3jk}		grėž. 994–998 m gylyje, parastratotipas – Visagino (Drūkšių)-5 grėž. 420,3–422,5 m gylyje.			
			O_{3on}	Šakių O_{3šk}	Lukštų O_{3lk}	<p>Šakių svita. Žalsvai pilki mergeliai su biomorfinės klinties tarp sluoksniais ir lešiais. Storis siekia 6 m. Pavadinta Šakių miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1994 m. Stratotipas – Pajevonių-13 grėž. 1188–1194 m gylyje, parastratotipas – Krekenavos-7 grėž. 913–917 m gylyje.</p>		<p>Lukštų svita. Pilkas molingas mergelis, argilitas, biomorfinė ir mikrogrūdė klintis. Storis siekia 5 m. Pavadinta Lukštų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius,</p>	
I	O _{3kt}	I	Alvito O_{3av}			<p>Alvito svita. Argilitas, molingas mergelis. Storis siekia 13 m. Pavadinta Alvito kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1994 m. Stratotipas – Pajevonių-13 grėž. 1194–1202 m gylyje, parastratotipas – Krekenavos-7 grėž. 917–930 m gylyje</p>		<p>N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 619,4–622,3 m gylyje.</p>	
N				R					
I	SAND-BIS O _{3sn}	U	Keilos O_{3kl}		Vilučių O_{3vlč}		<p>Vilučių svita. Pilkas molingas mergelis ir argilitas. Storis siekia 20,4 m. Pavadinta Vilučių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 622,3–633 m gylyje.</p>		
			S						
O ₃									

1	2	3	4	5	6	7
V I R Š U T I N I S O ₃	S A N D B I S O _{3sn}	V	Halja- los O _{3hl}	Aulelių O _{3al}		<i>Aulelių svita.</i> Pilkas detritinis mergelis su organogeninės detritinės klinties tarp sluoksniais. Storis siekia 15,1 m. Pavadinta Aulelių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 633–651,3 m gylyje.
				Šventu- pio O _{3št}		<i>Šventupio svita.</i> Pilkas organogeninis detritinis mergelis ir klintis su metabentonito sluoksniais. Storis siekia 16,2 m. Pavadinta Šventupio kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 651,3–667 m gylyje.
			Kukrū- zės O _{3kk}	Sartų O _{3sr}		<i>Sartų svita.</i> Pilka, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis. Storis siekia 9 m. Pavadinta Sartų ežero Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 667–672 m gylyje.
				I		Kriaunų O _{3kr}
V	D		Uhaku O _{2uh}	Kraštų O _{2kt}		<i>Kraštų svita.</i> Pilkas mergelis ir organogeninė, detritinė klintis. Storis siekia 9 m. Pavadinta Kraštų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 678,5–687,6 m gylyje.
				Drūkšių	Viršutinis	<i>Drūkšių svita.</i> Pavadinta Drūkšių ežero Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, V. Marcinkevičius, J. Paškevičius,

I D U R I N I S O ₂	A R R I V I L I S O _{2dr}	U		O_{2dr}	O_{2dr2}	1993 m. Stratotipas – Navikų-1 grėž. 472–480 m gylyje. Storis siekia 6,3 m. Dalijama į du pluoštus.
				Apatinis	<i>Viršutinis pluoštas.</i> Pilka ir tamsiai pilka, organogeninė, detritinė klintis su žalsvai ir tamsiai pilko mergelio lėšiais bei banguotais tarpsluoksniais.	
					O_{2dr1}	<i>Apatinis pluoštas.</i> Pilka, organogeninė, detritinė klintis su banguotais žalsvai pilko detritinio mergelio tarpsluoksniais.
				Lasnamiagio O_{2ls}	Vyžūnų O_{2vž}	<i>Vyžūnų svita.</i> Margaspalvė, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis. Storis siekia 6,8 m. Pavadinta Vyžūnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 687,5–694,4 m gylyje.
			Azerio O_{2as}	Vaidlėnų O_{2vd}	<i>Vaidlėnų svita.</i> Raudonspalvė, organogeninė, detritinė klintis su dažnais sedimentacinių pertraukų paviršiais ir mergelio tarpsluoksniais. Storis siekia 4,1 m. Pavadinta Vaidlėnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 732,4–734,5 m gylyje.	
		ELAN-DO	Kundos O_{2kn}	Juodupės O_{2jd}	<i>Juodupės svita.</i> Margaspalvė, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis su dažnais sedimentacinių pertraukų paviršiais. Storis siekia 4,9 m. Pavadinta Juodupės kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 734,5–737 m gylyje.	

1	2	3	4	5	6	7
V I D U R I N I S O ₂ A P A	DARI- VILIS O _{2dr}	E	Kundos O _{2kn}	Obelių O _{2ob}		<i>Obelių svita.</i> Pilka, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis. Storis siekia 0,9 m. Pavadinta Obelių miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 737–738,6 m gylyje.
				Mikonių O _{2mk}		<i>Mikonių svita.</i> Margaspalvė, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis. Storis siekia 2,6 m. Pavadinta Mikonių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 738,6–739,2 m gylyje.
				Gindvilių O _{2gv}		<i>Gindvilių svita.</i> Pilka, organogeninė, detritinė klintis su glaukonitu, dolomitas, mergelis. Storis siekia 1 m. Pavadinta Gindvilių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 739,2–739,35 m gylyje.
	DAPIN- GIS O _{2dp}	L	Volchovo O _{2vl}	Spalviškių O _{2sp}		<i>Spalviškiu svita.</i> Margaspalvė organogeninė, detritinė bei šlaminė klintis, dolomitas, mergelis. Storis siekia 5 m. Pavadinta Spalviškių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 739,35–742 m gylyje.
				Medeikių O _{2md}		<i>Medeikių svita.</i> Margaspalvis argilitas, mergelis, organogeninė, detritinė bei šlaminė klintis ir dolomitas. Storis siekia 5 m. Pavadinta Medeikių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Butkūnų-241 grėž. 742–744,3 m gylyje.
		F L O	A	Bilingeno O _{1bl}	Armonių O _{1am}	

T I N I S O ₁	J I S O _{1fl}	N D O		Letsės O _{1ls}		<i>Letsės svita.</i> Glaukonitinis smėlis, smiltainis, pilkas dolomitas, svitos apačioje – konglomeratas. Storis siekia 0,8 m. Svitą Estijoje išskyrė A. Rõðmusoks, 1956 m. Stratotipas – Leetsės klifas.	
	TRE- MA- DO- KIS O _{1t}		Hunebergo O _{1hn}				
			Varangu O _{1vn}				
			Pakerorčio O _{1pk}		Salantų O _{1sl}	<i>Salantų pluoštas.</i> Kvarcinis įvairaus rūpumo smiltainis su dolomito, molio arba gipso cementu. Pamatinis – konglomeratas. Storis siekia 0,5 m. Pavadinta Salantų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Korkutis, 1971 m. Stratotipas – Salantų-1 grėž. 1888–1890 m gylyje.	

4. Vidurio Lietuvos įlinkio šlaito (O₂ – O₃) ir Lietuvos – Baltarusijos facijų zonos (O₁) legenda

Tarptautinė stratigrafinė skalė		Stratigrafiniai padaliniai				Stratigrafinio padalinio apibūdinimas
		Regioniniai		Vietiniai		
Skyrius	Aukštasis	Skyrius	Regioninis aukštasis	Svita	Pluoštas	
1	2	3	4	5	6	7
V I R Š	HIR- NAN- TIS O _{3hr}	H	Porkunio O _{3pr}	Saldaus O _{3sld}	Piltenės O _{3pl}	<i>Saldaus svita.</i> Nuolaužinė, oolitinė ir smėlinga klintis. Storis siekia 2,6 m. Svitą Latvijoje išskyrė R. Ulst, L. Gailite, 1970 m. Stratotipas – Ciecerės-10 grėž. 886–892,5 m gylyje, neostratotipas – Saldaus-5 grėž. 983–987,5 m. Lietuvoje Saldaus svitą sudaro Piltenės pluošto uolienos.
				Vaineikių O _{3vn}		
	K	A	Pirgu O _{3pg}	Taučionių O _{3tč}	Ukmer- Drujos	<i>Taučionių svita.</i> Gelsvai pilka, afanitinė, kai kur brachiopodinė griutulinė klintis su plonais tamsiai pilko mergelio tarpsluoksniais. Storis siekia 10 m. Pavadinta Taučionių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1968 m. Stratotipas – Ukmergės-10 grėž. 500,2–508,2 m gylyje, parastratotipas – Taučionių-49 grėž. 381,5–387 m gylyje, neostratotipas – Svėdasų-252 grėž. 540,6–548 m gylyje.
				<i>Ukmergės svita.</i> Pavadinta Ukmergės miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė P. Lapinskas, 1967 m. Stratotipas –		

U T I N I S O ₃	A T I S O ₃ kt	J U	gės O ₃ uk	O ₃ dr	<p>Margėnų O₃mg</p> <p>Ukmergės-10 grėž. 508,2–516 m gylyje, neostratotipas – Svėdasų-252 grėž. 550,2 (548)–558,9 m gylyje. Storis siekia 25,5 m. Dalijama į Alksnių (apačioje) ir Margėnų pluoštus.</p> <p><i>Margėnų pluoštas.</i> Žalsvai pilkas dolomitingas mergelis ir mikrogrūdė klintis. Storis siekia 8,5 m. Pavadintas Margėnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 550,2–553 m gylyje.</p>
					<p>Alksnių O₃ak</p> <p><i>Alksnių pluoštas.</i> Pilka, mikrogrūdė, organogeninė, detritinė, gniutulinė klintis ir žalsvai pilkas mergelis. Storis siekia 17 m. Pavadintas Alksnių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 553–558,9 m gylyje.</p> <p><i>Drujos svita.</i> Molinga, detritinė ir biomorfinė klintis, mergelis. Storis siekia 11,5 m. Svitą Baltarusijoje išskyrė V. Ropotas, V. Puškinas, 1987 m. Stratotipas – Vangiškių-205 grėž. 332–343,5 m gylyje.</p>

1	2	3	4	5	6	7	
V I R Š U	K A T	H A	Pirgu O _{3pg}	Svėdasų O _{3sd}		Salų O _{3sl}	<i>Svėdasų svita.</i> Pavadinta Svėdasų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 558,9–582,4 m gylyje. Storis siekia 24 m. Dalijama į Ragelių (apačioje) ir Salų pluoštus.
				Ragelių O _{3rg}	<i>Salų pluoštas.</i> Gelsvai pilka, afanitinė ir mikrogrūdė gniutulinė klintis su plonais pilko mergelio tarp sluoksniais. Storis siekia 18 m. Pavadintas Salų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 558,9–570,4 m gylyje. <i>Ragelių pluoštas.</i> Pilka, mikrogrūdė, detritinė, gniutulinė klintis ir mergelis. Storis siekia 12 m. Pavadintas Ragelių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 570,4–582,4 m gylyje.		
		R	Vormsio O _{3vr}	Dobilynės O _{3db}	Na- ru- čio O _{3nr}		<i>Dobilynės svita.</i> Pilka, mikrogrūdė, horizontaliai sluoksniuota klintis ir mergelis. Pavadinta Dobilynės kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 582,4–592,2 m gylyje.
R	Nabalos O _{3nb}	Kaimynų O _{3km}		<i>Kaimynų svita.</i> Pilka mikrogrūdė klintis ir mergelis. Storis siekia 10 m. Pavadinta Kaimynų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 592,2–604,5 m gylyje.		G. Zinovenko, L. Piskunas, V. Ropotas, 1981 m. Stratotipas – Vangiškių-205 grėž. 379,4–409,6 m gylyje.	
J		Paeknos O _{3pk}			<i>Paeknos svita.</i> Mergelis, molinga klintis su glaukonitu. Storis siekia 7 m. Svitą Estijoje išskyrė V. Jaanusson, 1944 m. Stratotipas – Paeknos karjeras.		

T I N I S S O ₃	I S U	U V I R U						
			Rakverės O_{3rk}	Jakšių O_{3jk}	Strustovo O_{3str}		<i>Jakšių svita.</i> Pilka, organogeninė, detritinė ir mikrogrūdė klintis susisluoksniuojanti su žaliu mergeliu. Storis siekia 4,1 m. Pavadinta Jakšių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Paškevičius, 1991 m. Stratotipas – Jakšių-104 grėž. 994–998 m gylyje, parastratotipas – Visagino (Drūkšių)-5 grėž. 420,3–422,5 m gylyje.	<i>Strustovo svita.</i> Mergelis, molinga klintis. Storis siekia 6,4 m. Svitą Baltarusijoje išskyrė V. Puškinas, G. Zinovenko, L. Piskunas, V. Ropotas, 1981 m. Stratotipas – Vangiškių-205 grėž. 409,6–417,4 m gylyje.
			Oandu O_{3on}	Dysnos O_{3ds}		<i>Dysnos svita.</i> Afanitinė, biomorfinė klintis, mergelio tarpsluoksniai. Storis siekia 6,5 m. Pavadinta Dysnos kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, V. Marcinkevičius, J. Paškevičius, 1993 m. Stratotipas – Kazimirovo-6 grėž. 383–387,2 m gylyje.		
			Dūkšto O_{3dk}		<i>Dūkšto svita.</i> Nuolaužinė, biomorfinė, afanitinė klintis, mergelis. Storis siekia 3,7 m. Pavadinta Dūkšto miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, V. Marcinkevičius, J. Paškevičius, 1993 m. Stratotipas – Kazimirovo-6 grėž. 387,2–388,6 m gylyje.			

1	2	3	4	5		6	7	
V I R Š U T I N I S	S A N D B I S	V	Keilos O₃kl	Vilučių O₃vl	Van- giš- kių		<i>Vilučių svita.</i> Sudaro pilkas molingas mergelis ir argilitas. Storis siekia 20,4 m. Pavadinta Vilučių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 622,3–633 m gylyje.	<i>Vangiškių svita.</i> Detritinė molinga klintis su mergelio tarpfluksniais. Storis siekia 9,5 m. Baltarusijoje svitą išskyrė V. Puškinas, 1981. Stratotipas – Vangiškių-205 grėž. 425,5–434,5 m gylyje.
			Haljalos O₃hl	Aulelių O₃al	O₃vng		<i>Aulelių svita.</i> Pilkas detritinis mergelis su organogeninės detritinės klinties tarpfluksniais. Storis siekia 15,1 m. Pavadinta Aulelių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 633–651,3 m gylyje.	
				Šventu- pio O₃št	Ryčia- nų O₃rč		<i>Šventupio svita.</i> Pilkas organogeninis detritinis mergelis ir klintis su metabentonito sluoksniais. Storis siekia 16,2 m. Pavadinta Šventupio kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 651,3–667 m gylyje.	<i>Ryčianų svita.</i> Detritinis mergelis, klintis. Storis siekia 10 m. Baltarusijoje svitą išskyrė V. Puškinas, 1978. Stratotipas – Vangiškių-205 grėž. 434,5–470,3 m gylyje.
		Kukrūzės O₃kk		Sartų O₃sr			<i>Sartų svita.</i> Pilka, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis. Storis siekia 9 m. Pavadinta Sartų ežero Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 667–672 m gylyje.	
					Kriaunų O₃kr		<i>Kriaunų svita.</i> Pilka, organogeninė, detritinė klintis ir mergelis. Storis siekia 8 m. Pavadinta Kriaunų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, J. Paškevičius, N. Sidaravičienė, 1976 m. Stratotipas – Svėdasų-252 grėž. 672–678,5 m gylyje.	

O₃	O_{3sn}	R				
V	D		O_{2uh}	Uhaku	Kraštų	
I	A	O_{2drk}		Drūkšių	Viršutinis	O_{2dr2}
D	R		<i>Viršutinis pluoštas.</i> Sudaro pilka ir tamsiai pilka, organogeninė, detritinė klintis su žalsvai ir tamsiai pilko mergelio lėšiais bei banguotais tarpsluoksniais.			
U	I	U		Apatinis	O_{2dr1}	<i>Apatinis pluoštas.</i> Sudaro pilka, organogeninė, detritinė klintis su banguotais žalsvai pilko detritinio mergelio tarpsluoksniais.
R	V					
I	I					
N	L					
I	I					
S	S					
O₂	O_{2dr}					

1	2	3	4	5	6	7		
V I D U R I L I N	D A R O V I L I	O E L A	Lasnamiagio O₂ls	Miorų O₂mr		<i>Miorų svita.</i> Apačioje – žalsvai pilkas mergelis su stambiadetritinės, pseudoolitinės klinties tarpsluoksniais, virš jų – pilka ir margaspalvė banguotai sluoksniuota klintis su plonais mergelio tarpsluoksniais. Storis siekia 4,7 m. Pavadinta Miorų miesto Baltarusijoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, S. Māgi, J. Paškevičius, V. Puškinas, 1983 m. Stratotipas – Tverečiaus-336 grėž. 317,2–321,9 m gylyje.		
			Azerio O₂as					
			Kundos O₂kn					
						Tverečiaus O₂tv		<i>Tverečiaus svita.</i> Pilkas ir žalsvai pilkas molingas mergelis, klinties tarpsluoksniai. Storis siekia 4,2 m. Pavadinta Tverečiaus miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, S. Māgi, J. Paškevičius, V. Puškinas, 1983 m. Stratotipas – Tverečiaus-336 grėž. 321,9–325 m gylyje.
						Pivorų O₂pv	Turmanto O₂trm	<i>Pivorų svita.</i> Sluoksniuotas mergelis su detritine, biomorfine ir mikrogrūde klintimi su geležies oolitais ir glaukonitu. Storis siekia 2,5 m. Pavadinta Pivorų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, S. Māgi, J. Paškevičius, V. Puškinas, 1983 m. Stratotipas – Tverečiaus-336 grėž. 325–330 m gylyje. Dalijama į Grybėnų (apačioje), Smalvos ir Turmanto (viršuje) pluoštus.
					Smalvų O₂sm			<i>Turmanto pluoštas.</i> Pilka ir gelsvai pilka, organogeninė, detritinė klintis su mergelio tarpsluoksniais. Storis siekia 2,5 m. Pavadintas Turmanto miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, V. Marcinkevičius, J. Paškevičius, 1993 m. Stratotipas – Visagino (Drūkšių)-5 grėž. 481,2–483,35 m gylyje.
		Grybėnų O₂gb	<i>Smalvų pluoštas.</i> Sluoksniuota klintis su mergeliu. Storis siekia 1,25 m. Pavadintas Smalvų ežero Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, V. Marcinkevičius, J. Paškevičius, 1993 m. Stratotipas – Visagino (Drūkšių)-5 grėž. 483,35–484,6 m gylyje.					
					<i>Grybėnų pluoštas.</i> Žalsvai pilka, organogeninė, detritinė klintis su geležingais pseudoolitais. Storis siekia 0,3 m. Pavadintas Grybėnų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė J. Laškovas, V. Marcinkevičius,			

I S	S O ₂ dr	N				J. Paškevičius, 1993 m. Stratotipas – Kazimieravo-6 grėž. 438,4–438,6 m gylyje.
			DA- PIN- GIS O ₂ dp	D	Volchovo O ₂ vl	Gaidės O ₂ gd
A	Medelių O ₁₋₂ m	Medelių svita. Klintis su glaukonitu, argilitas, mergelis. Storis siekia 1,5 m. Svitą Baltarusijoje išskyrė J. Laškovas, V. Puškinas, 1986 m. Stratotipas – Vangiškių-205 grėž. 482,7–484,9 m gylyje.				
			APA- TI- NIS O ₁	FLO- JIS O ₁ fl	S	Bilingeno O ₁ bl
Hunebergo O ₁ hn						

1	2	3	4	5	6	7
A P A T I N I S O ₁	T R E M A N D O K I S O _{1t}	E L A N D O	Pakerorčio O _{1pk}		Salantų O _{1sl}	<i>Salantų pluoštas.</i> Kvarcinis įvairaus rūpumo smiltainis su dolomito, molio arba gipso cementu. Pamatinis – konglomeratas. Storis siekia 0,5 m. Pavadinta Salantų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Korkutis, 1971 m. Stratotipas – Salantų-1 grėž. 1888–1890 m gylyje.

Kambro (Cm) sistemos stratigrafinė klasifikacija

I. Vakarinis Pabaltijo rajonas

Tarptautinė stratigrafinė skalė		Stratigrafiniai padaliniai, indeksai					Stratigrafinio padalinio apibūdinimas
		Regioniniai	Vietiniai				
Skyrius	Aukštai	Regioninis aukštai	Serija	Svita	Posvitė	Pluoštai	
1	2	3	4	5	6	7	8
	Dru- mis	Panerių Cm₃pn				Genčių Cm₃gn	<i>Genčių pluoštai</i> pavadintas Genčių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1867–1868,6 m gylyje. Tamsiai pilkas arba juodas, masyvus argilitas. Storis siekia 1,6 m.
		Deime- nos	Deime- nos	Girulių Cm₃gr			

3-as Cm ₃	5-as	Cm ₃ dm	Cm ₃ dm	Ablingos Cm ₃ ab	Viršutinė Cm ₃ ab ₂	<p><i>Ablingos svita</i> pavadinta Ablingos kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1883,5–1905 m gylyje. Storis siekia 25 m. Dalijama į viršutinę ir apatinę posvites.</p> <p><i>Viršutinę posvitę</i> sudaro šviesus kvarcinis, masyvus arba horizontalaus skalumo smiltainis.</p> <p><i>Apatinę posvitę</i> sudaro tamsus, rusvas, sluoksniuotas argilitas su šviesaus smiltainio ir aleurolito tarpstuksniais.</p>
					Apatinė Cm ₃ ab ₁	
					Pajūrio Cm ₃ pj	
				Apatinė Cm ₃ pj ₁		

1	2	3	4	5	6	7	8
3-as Cm₃	5-as	Kybartų Cm₃kb	Aisčių Cm_{2-3as}	Kybartų Cm₃kb			<i>Kybartų svita</i> pavadinta Kybartų miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1966 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 2020–2032 m gylyje, neostratotipas – Genčių-4 grėž. 1928–1936 m gylyje. Susisluoksniuojantys smiltainis, aleurolitas ir argilitas. Storis siekia 32 m.
2-as Cm₂	4-as	Rausvės Cm₂rs		Virbalio Cm₂vr	Lamatos Cm₂lm		<i>Virbalio svita</i> pavadinta Virbalio miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1966 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 2032–2080 m gylyje, neostratotipas – Genčių-4 grėž. 1936–1974 m gylyje. Ritmiškai susisluoksniuojantys glaukonitinis kvarcinis ir kvarcinis smiltainis, aleurolitas ir argilitas. Storis siekia 48 m. Dalijama į Pilsoto (apačioje) ir Lamatos posvites. Posvites išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. <i>Lamatos posvitė</i> pavadinta pagal senąją vietovę Nemuno upės žiotyse (Lamata). Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1936–1954 m gylyje. Šviesus ir rusvas aleurolitas, rečiau smiltainis su plonais rusvo argilito tarp sluoksniais. Storis siekia 18,5 m.
					Pilsoto Cm₂pl		<i>Pilsoto posvitė</i> pavadinta pagal senąją Klaipėdos vietovę (Pilsotas). Pilsoto posvitės stratotipas – Genčių-4 grėž. 1954–1974 m gylyje. Tamsiai pilkas ir rusvas argilitas ir molingas aleurolitas, rečiau – šviesus aleurolitas su plonais rusvų argilitų tarp sluoksniais.
		Vergalės Cm₂vg		Gėgės	Mėguvos Cm₂mg		<i>Gėgės svita</i> pavadinta Gėgės upės Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1966 m. Stratotipas – Kybartų-22 grėž. 1359 (1362)–1390 m gylyje, neostratotipas – Genčių-4 grėž. 1974–2002,8 m gylyje. Dalijama į Šilutės (apačioje) ir Mėguvos posvites. <i>Mėguvos posvitė</i> pavadinta senoviniu Palangos žemių vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1974–1992 m gylyje. Žalsvai pilkas argilitas ir molingas aleurolitas,

3-as	Cm_{2gg}	Šilutės Cm_{2šl}	<p>rečiau – šviesus aleurolitas ir smiltainis. Storis siekia 18 m.</p> <p><i>Šilutės posvitė</i> pavadinta Šilutės miesto vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1992–2002, 8 m gylyje. Šviesus, pilkas ir purvinai žalsvas smiltainis, aleurolitas ir argilitas. Storis siekia 12 m.</p>
	Sakos Cm_{2sk}		<p><i>Sakos svita</i> išskirta Latvijoje. Išskyrė E. Lieldiena, A. Fridrihsone, 1968 m., pluošto rangų kaip vidurinioji Ventavos svitos dalis. Lietuvoje suteiktas svitos rangas (Jankauskas, 1994). Stratotipas – Pavilostos-51 grėž. 1387–1417 m gylyje, hipostratotipas – Liepojos grėž. 1453–1483,5 m gylyje. Paplitusi šiaurės vakariniame Lietuvos rajone. Šviesus kvarcinis smulkus smiltainis. Storis siekia 23 m (Žemytės-1 grėž).</p>

I-II. Tarpinė zona

Tarptautinė stratigrafinė skalė		Stratigrafiniai padaliniai, indeksai					Stratigrafinio padalinio apibūdinimas
		Regio- niniai	Vietiniai				
Sky- rius	Aukš- tas	Regioninis aukštas	Serijs	Svita	Posvitė	Pluoštas	
1	2	3	4	5	6	7	8
3-as	Dru- mis	Panerių Cm_{3pn}				Genčių Cm_{3gn}	<i>Genčių pluoštas</i> pavadintas Genčių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1867–1868,6 m gylyje. Tamsiai pilkas arba juodas, masyvus argilitas. Storis siekia 1,6 m.
		Deime- nos Cm_{3dm}	Deime- nos Cm_{3dm}	Girulių Cm_{3gr}			<i>Girulių svita</i> pavadinta Girulių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1868,6 (1867)–1883,5 m gylyje. Šviesus, smulkus ir smulkutis smiltainis su pavieniais plonais pilko, žalsvo arba rusvo žėrutingo argilito tarp sluoksniais. Storis siekia 25 m.
					Viršu- tinė		<i>Ablingos svita</i> pavadinta Ablingos kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1883,5–1905 m gylyje. Storis siekia 25 m. Dalijama į viršutinę ir

Cm₃	5-as				Ablingos	Cm₃ab₂	apatinę posvites.	
					Cm₃ab	Apatinė	<i>Viršutinę posvitę</i> sudaro šviesus kvarcinis, masyvus arba horizontalaus skalumo smiltainis.	
						Cm₃ab₁		<i>Apatinę posvitę</i> sudaro tamsus, rusvas, sluoksniuotas argilitas su šviesaus smiltainio ir aleurolito tarp sluoksniais.
					Pajūrio	Cm₃pj	Viršutinė	<i>Pajūrio svita</i> pavadinta bendrinio žodžiu – pajūris. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 gręž. 1905–1928 m gylyje. Šviesus smulkus ir vidutinio rupumo, kvarcinis, masyvus, silpnai sucementuotas smiltainis. Vidurinėje pjūvio dalyje – ploni žalsvo ir rusvo argilito tarp sluoksniai. Storis siekia 23 m. Dalijama į apatinę ir viršutinę posvites.
							Apatinė	
							Cm₃pj₁	

1	2	3	4	5	6	7	8
3-as Cm ₃	5-as	Kybartų Cm ₃ kb	Aisčių Cm _{2-3as}	Kybartų Cm ₃ kb			<i>Kybartų svita</i> pavadinta Kybartų miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1966 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 2020–2032 m gylyje, neostratotipas – Genčių-4 grėž. 1928–1936 m gylyje. Susisluoksniuojantys smiltainis, aleurolitas ir argilitas. Storis siekia 32 m.
				Stumbrių Cm _{2-3st}	Viršutinė Cm _{3st2}		<i>Stumbrių svita</i> pavadinta Stumbrių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1997. Stratotipas – Stumbrių-4 grėž. 2062,5–2085 m gylyje. Dalijama į apatinę ir viršutinę posvites. <i>Viršutinę posvitę</i> sudaro šviesus, smulkus, kvarcinis smiltainis su rausvai pilko argilito tarp sluoksniais. Storis – 3–7 m.
4-as	Rausvės Cm _{2rs}		Apatinė Cm _{2st1}			<i>Apatinę posvitę</i> sudaro šviesus, smulkus, kvarcinis smiltainis su retais tamsiai pilko molio lėšiais ir plėvelėmis. Storis – 8–18 m.	
			Virbalio Cm _{2vr}	Lamatos Cm _{2lm}		<i>Virbalio svita</i> pavadinta Virbalio miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1966 m. Stratotipas – Stoniškių-1 grėž. 2032–2080 m gylyje, neostratotipas – Genčių-4 grėž. 1936–1974 m gylyje. Ritmiškai susisluoksniuojantys glaukonitinis kvarcinis ir kvarcinis smiltainis, aleurolitas ir argilitas. Storis siekia 48 m. Dalijama į Pilsoto (apačioje) ir Lamatos posvites. Posvites išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. <i>Lamatos posvitę</i> pavadinta pagal senąją vietovę Nemuno upės žiotyse (Lamata). Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1936–1954 m gylyje. Šviesus ir rusvas aleurolitas, rečiau smiltainis su plonais rusvo argilito tarp sluoksniais. Storis siekia 18,5 m.	
					Pilsoto		<i>Pilsoto posvitę</i> pavadinta pagal senąją Klaipėdos vietovę (Pilsotas). Pilsoto posvitės stratotipas – Genčių-4 grėž. 1954–1974 m gylyje. Tamsiai pilkas ir rusvas argilitas ir molingas aleurolitas,

2-as				Cm_{2pl}	rečiau – šviesus aleurolitas su plonais rusvų argilitų tarpfluoksniais.
	3-as	Vergalės Cm _{2vg}	Gėgės Cm _{2gg}	Mėguvos Cm _{2mg}	<p>Gėgės svita pavadinta Gėgės upės Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1966 m. Stratotipas – Kybartų-22 grėž. 1359 (1362)–1390 m gylyje, neostratotipas – Genčių-4 grėž. 1974–2002,8 m gylyje. Dalijama į Šilutės (apačioje) ir Mėguvos posvites.</p> <p>Mėguvos posvitė pavadinta senoviniu Palangos žemių vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1974–1992 m gylyje. Žalsvai pilkas argilitas ir molingas aleurolitas, rečiau – šviesus aleurolitas ir smiltainis. Storis siekia 18 m.</p>
Šilutės Cm _{2šl}				<p>Šilutės posvitė pavadinta Šilutės miesto vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1992–2002,8 m gylyje. Šviesus, pilkas ir purvinai žalsvas smiltainis, aleurolitas ir argilitas. Storis siekia 12 m.</p>	

II. Rytinis Pabaltijo rajonas

Tarptautinė stratigrafinė skalė		Stratigrafiniai padaliniai, indeksai				Stratigrafinio padalinio apibūdinimas
		Regio- niniai	Vietiniai			
Sky- rius	Aukš- tas	Regioninis aukštas	Serijs	Svita	Posvitė	
1	2	3	4	5	6	7
3-as	Dru- mis	Panerių Cm _{3pn}		Panerių Cm _{3pn}		<i>Panerių svita</i> pavadinta Vilniaus Aukštųjų Panerių priemiesčio daliniu vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1982 m. Stratotipas – Aukštųjų Panerių grėž. 356–371 m gylyje. Šviesus, smulkutis, kvarcinis smiltainis su pilko masyvaus bei horizontalaus skalumo molio tarp sluoksniais. Storis siekia 20 m.
	5-as	Deime- nos Cm _{3dm}		Girulių Cm _{3gr}		<i>Girulių svita</i> pavadinta Girulių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1989 m. Stratotipas – Genčių-4 grėž. 1868,6 (1867)–1883,5 m gylyje. Šviesus, smulkus ir smulkutis smiltainis su pavieniais plonais pilko, žalsvo arba rusvo žerutingo argilito tarp sluoksniais. Storis siekia 25 m.
2-as	3-as -	Vergalės-	Aisčių	Lakajų	Viršutinė	<i>Lakajų svita</i> pavadinta Lakajų ežero Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1973. Stratotipas –

Cm₂	4-as	Rausvės Cm₂vg-rs	Cm_{2-3as}	Cm_{2lj}	Cm_{2lj₂}	Lelių-284 grėž. 526–559 m gylyje. Kvarcinis smiltainis ir aleurolitas su pavieniais plonais molio tarpfluksniais. Storis siekia 70 m. Dalijama į apatinę ir viršutinę posvites.
					Apatinė Cm_{2lj₁}	
T E R E N E U V I S Cm₁	For- tu- nis - 2-as	Lontovos Cm_{1ln}	Baltijos Cm_{1bl}	Lontovos Cm_{1ln}	Alantos Cm_{1al}	<i>Lontovos svitą</i> Estijoje išskyrė Öpik, 1933 m. Stratotipas – Kundos karjere ir Kundos (Lontovos) grėž. 14–88,3 m gylyje. Sudaro žalsvai pilkas ir margaspalvis molis su glaukonitinio smiltainio bei aleurolito tarpfluksniais. Storis siekia 120 m. Lietuvoje dalijama į Molėtų (apačioje) ir Alantos posvites. <i>Alantos posvitė</i> pavadinta Alantos miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1971 m. Stratotipas – Lelių-284 grėž. 559–591 m gylyje. Molis su glaukonitinio kvarcinio smiltainio tarpfluksniais, bazinis gravelitas ir konglomeratas. <i>Molėtų posvitė</i> pavadinta Molėtų miesto Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1971 m. Stratotipas – Lelių-284 grėž. 591–611 m gylyje. Molis, kvarcinio su glaukonitu, smiltainio tarpfluksniai. Storis siekia 25 m.
					Molėtų Cm_{1ml}	
					Viršutinė Cm_{1rd₂}	<i>Rudaminos svita</i> pavadinta Rudaminos kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1974 m. Stratotipas – Vilkiškių-68 grėž. 332–356 m gylyje. Susiluoksniuojantis aleurolitas, molis ir kvarcinis su glaukonitu smiltainis. Apatinėje dalyje daugiau smiltainių. Prie kraigo – dažni margaspalviai (geležingi), žerutingi moliai. Storis siekia iki 43,3 m. Dalijama į apatinę ir viršutinę posvites.
					Apatinė Cm_{1rd₁}	
		Rovno Cm_{1rv}		Rudaminos Cm_{1rd}		

Ediakaro (E) sistemos stratigrafinė klasifikacija

Stratigrafiniai padaliniai, indeksai				Stratigrafinio padalinio apibūdinimas
Regioniniai		Vietiniai		
Serija	Regioninis aukštas	Serija	Svita	
1	2	3	4	
Val- da- jaus Evd	Kotlino Ekt	Klevos Ekl	Vilkiškių Evl	<p><i>Klevos serija</i> pavadinta Klevos upelio Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1993 m. Dalijama į Skynimų (apačioje) ir Vilkiškių svitas.</p> <p><i>Vilkiškių svita</i> pavadinta Vilkiškių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1971 m. Stratotipas – Vilkiškių-68 grėž. 355–378,4 m gylyje. Pjūvio apatinėje dalyje – kvarcinis ir feldšpatinis kvarcinis smiltainis (smėlis) ir žėrutingas feldšpatinis kvarcinis aleurolitas, viršutinėje dalyje – kvarcinis smiltainis. Storis siekia 23,4 m.</p>
			Skynimų Esk	<p><i>Skynimų svita</i> pavadinta Skynimų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1976 m. Stratotipas – Vilkiškių-68 grėž. 378,4–411,5 (416) m gylyje. Feldšpatinis ir žėrutingas feldšpatinis kvarcinis smiltainis ir molingas aleurolitas. Storis siekia 38 m.</p>
			Pagirių Epg	<p><i>Pagirių svita</i> pavadinta Pagirių kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1997 m. Stratotipas – Vilkiškių-68 grėž. 411,5-432,8 m gylyje. Pilkas, rudas ir violetinis gravelitas, smiltainis ir aleurolitas. Storis siekia 25 m.</p>

Voly- nės	Redkino Erd	Šalčios Ešl	Rūdininkų Erd	<i>Šalčios serija</i> pavadinta Šalčios upės Lietuvoje vardu. Išskyrė T. Jankauskas, 1993 m. Stratotipas – Vilkiškių-68 grėž. 411,5 (416)–506,6 m gylyje. Susisluoksniuojantys margaspalviai feldšpatiniai kvarciniai gravelitas, smiltainis ir aleurolitas. Storis siekia 122 m. Dalijama į Merkio (apačioje), Jašiūnų, Rūdininkų svitas.
	Drevliano Edr		Jašiūnų Ejš	<i>Rūdininkų svita</i> pavadinta Rūdininkų kaimo Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1976 m. Stratotipas – Vilkiškių-68 grėž. 411,5 (416)–462,5 m gylyje. Arkoziniai ir feldšpatiniai kvarciniai gravelitas, konglomeratas, smiltainis ir aleurolitas. Storis siekia 51 m.
			Merkio Emr	<i>Jašiūnų svita</i> pavadinta Jašiūnų miestelio Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1971 m. Stratotipas – Vilkiškių-68 grėž. 462,5–506,6 m gylyje. Arkoziniai konglomeratas, gravelitas ir smiltainis su fanglomerato tarp sluoksniais. Storis siekia 50 m.
				<i>Merkio svita</i> pavadinta Merkio upės Lietuvoje vardu. Išskyrė V. Sakalauskas, 1971 m. Stratotipas – Vilkiškių-68 grėž. 506,6–527,7 m gylyje. Gravelito ir smėlio fanglomeratas su konglomerato tarp sluoksniais. Storis siekia 21 m.